

**ADVIEZEN OVER HET VOORONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT VASTSTELLING VAN DE INKOMSTEN DIE IN AANMERKING KUNNEN WORDEN GENOMEN VOOR DE BEREKENING VAN DE VERGOEDING VAN DE BEWINDVOERDERS ALSOOK VAN DE KOSTEN DIE ALS UITZONDERLIJK EN DE AMBTSVERRICHTINGEN DIE ALS BUITENGEWOON KUNNEN WORDEN BESCHOUWD**

**1. Adviezen over artikel 1, §1 (inkomsten die als berekeningsbasis dienen voor het forfait)**

<p>De inkomsten van de beschermde persoon die als berekeningsbasis dienen voor het forfait bedoeld in artikel 497/5, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek zijn de netto inkomsten van de beschermde persoon, zoals:</p> <p>1° de inkomsten uit arbeid;</p> <p>2° de gewone, brug- en aanvullende pensioenen in geval van uitkering in een maandelijkse of jaarlijkse rente, dan wel volgens de tabel van de evolutie van de levensverwachting in geval van uitkering in kapitaal;</p> <p>3° de inkomsten uit intellectuele rechten zoals auteursrechten, patenten en octrooien;</p> <p>4° de teruggaven van inkomstenbelastingen;</p> <p>5° de inkomsten uit huur en pacht;</p> <p>6° <b>(1)</b> het rendement van lijfrenten;</p> <p>7° <b>(2)</b> de persoonlijke onderhoudsuitkeringen, onderhoudsuitkering voor de kinderen en het vrij besteedbaar gedeelte van de tegemoetkomingen voor personen met een handicap;</p> <p>8° de schadevergoeding wegens inkomstenverlies in geval van uitkering in een maandelijkse of jaarlijkse rente, dan wel volgens de tabel van de evolutie van de levensverwachting in geval van uitkering in kapitaal;</p> <p>9° de uitgekeerde interesten van tak 21-verzekeringen;</p> <p>10° <b>(3)</b> de ontvangen opbrengsten van roerende kapitalen en gerealiseerde definitief verworven meerwaarden van effecten;</p>	<p style="text-align: center;"><b><u>ADVIES</u></b></p> <p><b>(1)</b> Idealiter wordt verduidelijkt wat hiermee bedoeld wordt, vermits dit niet duidelijk is.</p> <p><b>(2)</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Het onderhoudsgeld voor de kinderen van de beschermde persoon is geen inkomen van de beschermde persoon. Een en ander lijkt niet bestaanbaar met hetgeen bepaald bij artikel 203 oud Burgerlijk Wetboek.</li> <li>- Het is niet duidelijk wat bedoeld wordt met het 'vrij besteedbaar gedeelte' van de tegemoetkoming voor personen met een handicap. Het is ook niet duidelijk of deze tegemoetkoming niet als een 'vervangingsinkomen' moet worden beschouwd in de zin van artikel 1, §1, 12°.</li> </ul> <p><b>(3)</b> Er moet overwogen worden de meer begrijpelijke termen 'dividenden op aandelen' en 'coupons op obligaties' te hanteren, zodat duidelijk is waarover het gaat. Naar ons oordeel gaat het enkel over vruchten die de belegde middelen in contanten opbrengen, los van de eventuele toename van het kapitaal. Slechts de gerealiseerde meerwaarden kunnen als inkomsten beschouwd worden. Niet-gerealiseerde meerwaarden (de zogenaamde 'fluctuatie' van een portefeuille) kunnen niet als inkomsten beschouwd worden vermits zij niet</p>
---	---

<p>11° (4) de kinder- of wezenbijslag van de beschermde persoon zelf en van zijn kinderen alsook de onderhoudsbijdragen bedoeld in artikel 203 van het oud Burgerlijk Wetboek;</p> <p>12° (5) vervangingsinkomsten zoals werkloosheids-, ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, aanvullende uitkeringen wegens ziekte, invaliditeit, beroepsziekte of arbeidsongeval, inclusief de inkomensvervangende tegemoetkoming;</p> <p>13° het leefloon zoals voorzien in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;</p> <p>14° (6) de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden;</p> <p>15° de uitkeringen van een zorgverzekering.</p>	<p>definitief zijn, zelfs indien deze niet-gerealiseerde meerwaarden te wijten zijn aan het toezicht van en de opvolging door de bewindvoerder.</p> <p>Het is voor een rechter niet steeds evident in te schatten of een opgegeven opbrengst of rendement al dan niet gerealiseerd is dan wel of het verder onderhevig is aan schommeling. Eventuele verliezen bij de verkoop van effecten leiden niet tot vergoeding.</p> <p>(4) De bijslagen ten gunste van de kinderen van de beschermde persoon zijn geen inkomen van de beschermde persoon.</p> <p>(5)</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Het is niet duidelijk of de 'mantelzorgpremie' onder deze categorie valt. Strikt genomen is dit een soort subsidie aan de BP, geen inkomen. In de praktijk wordt de premie vaak aan de beschermde persoon uitgekeerd zonder dat er ooit een doorbetaling aan de mantelzorger volgt. Naar ons aanvoelen is de premie daarom een inkomen van de beschermde persoon.</li> <li>- De integratietegemoetkoming wordt niet vermeld, enkel de inkomensvervangende tegemoetkoming. De reden hiervoor is niet duidelijk.</li> </ul> <p>(6) De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden kreeg een nieuwe benaming, namelijk zorgbudget voor ouderen met zorgnood.</p>
---	---

#### Bijkomende adviezen over artikel 1, §1

- De inkomensgarantie voor ouderen en het zorgbudget voor personen met een handicap dienen bijkomend te worden vermeld onder de inkomsten.

- Wanneer een collectieve schuldenregeling getroffen werd voor een beschermde persoon, zijn naar ons gevoel slechts de gelden die door de schuldbemiddelaar ter beschikking worden gesteld, in aanmerking te nemen als inkomsten. Slechts een deel van de door de schuldbemiddelaar doorgestorte bedragen zijn als inkomsten te beschouwen. Daaronder bijvoorbeeld niet de eventuele kinderbijslag voor de kinderen. Het is aangewezen dat dit wordt verduidelijkt. Het is overigens zo dat de beschermde persoon soms tweemaal moet betalen over eenzelfde bedrag: éénmaal aan de schuldbemiddelaar en éénmaal aan de bewindvoerder.

## **2. Adviezen over artikel 1, §2 (inkomsten die niet in aanmerking komen)**

<p>Volgende inkomsten komen niet in aanmerking als berekeningsbasis voor het forfait:</p> <p>1° <b>(7)</b> de gelden uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, met inbegrip van de verkoop van een effectenportefeuille, kapitaalbetalingen uit beleggingen, kapitaalaflossingen uit leningen en virtuele en nog niet gerealiseerde meerwaarden uit effecten;</p> <p>2° de opbrengsten uit schenkingen, erfenissen en legaten aan de beschermde persoon;</p> <p>3° de vergoedingen wegens materiële, morele of esthetische schade die geen betrekking hebben op inkomstenverlies;</p> <p>4° de terugbetalingen voor geneeskundige verstrekkingen door het ziekenfonds;</p> <p>5° de terugbetaling van een onverschuldigde betaling;</p> <p>6° <b>(8)</b> andere onderhoudsgelden dan deze opgenomen in paragraaf 1;</p> <p>7° <b>(9)</b> het leefloon voor studenten of andere studietoelagen;</p> <p>8° de terugbetalingen van voordien gemaakte kosten (hospitalisatie, apotheek, arts, ...);</p> <p>9° de omzetting van het vruchtgebruik in een geldsom;</p> <p>10° de lijfrenten als gevolg van een verkoop op lijfrente;</p> <p>11° <b>(10)</b> de uitkeringen aan personen met een handicap met het oog op het betalen van extra ondersteuningsnoden, met uitzondering van vrij te besteden uitkeringen.</p>	<p><b>(7)</b> Zie de opmerkingen onder punt 1. Het risico bestaat dat de bewindvoerders geen moeite meer zullen doen om nog gelden te beleggen en de beleggingen op te volgen.</p> <p><b>(8)</b> Dit is een <i>catch-all</i> bepaling. Het is aangewezen aan de hand van voorbeelden te verduidelijken waarover het gaat, dit om verwarring en discussie te vermijden.</p> <p><b>(9)</b> Hieronder mogen enkel studietoelagen aan de beschermde persoon worden begrepen, niet de eventuele toelagen aan de kinderen van de beschermde persoon.</p> <p><b>(10)</b> De persoonsvolgende financiering ('PVF') aan personen met een handicap blijft in principe buiten de bewindvoering. De bewindvoerder moet er geen verantwoordelijkheid voor nemen en hij moet er dus ook niet voor vergoed worden. Volgens het voorontwerp moet het vrij besteedbaar deel van het persoonsvolgend budget ('PVB') daarentegen wel als inkomst worden beschouwd.</p>
--	---

### Bijkomende adviezen over artikel 1, §2

- Volgens de richtlijnen tot op heden in bepaalde gerechtelijk arrondissementen toegepast, worden aanvullende pensioenen uit verzekeringsproducten niet als inkomsten beschouwd. Vermits zij in het voorontwerp niet uitgesloten worden, worden zij voortaan wel als inkomsten beschouwd. Wij stellen ons de vraag of zulks opportuun is.

- Eventuele aan de beschermde persoon uitbetaalde huursubsidies zijn evenmin een inkomen. Wij menen dat het opportuun huursubsidies eveneens uitdrukkelijk uit te sluiten.

### **3. Adviezen over artikel 2, §1 (buitengewone ambtsverrichtingen)**

<p>Volgende ambtsverrichtingen van de bewindvoerder worden als buitengewoon beschouwd:</p> <p>1° <b>(11)</b> het indienen van een verzoekschrift tot machtiging bij de vrederechter overeenkomstig artikel 499/7 van het oud Burgerlijk Wetboek of de bepalingen in bijzondere wetten en, in voorkomend geval, het bijwonen van een zitting over dergelijk verzoekschrift en het uitvoeren van de verleende machtiging;</p>	<p><b>(11)</b></p> <p>- Gezien de verwijzing naar de machtigingen gevisieerd bij artikel 499/7 oud Burgerlijk Wetboek zullen bepaalde 'eenvoudige' verzoeken niet als buitengewoon worden beschouwd. Een verzoek tot machtiging om gelden van de spaarrekening naar de zichtrekening over te schrijven is bijvoorbeeld eenvoudig en wordt naar ons oordeel terecht niet als buitengewoon beschouwd.</p> <p>Nochtans zijn bepaalde verzoeken geformuleerd in uitvoering van artikel 499/7 oud Burgerlijk Wetboek ook eerder eenvoudig, zoals verzoeken tot het bekomen van machtiging om de verblijfplaats te wijzigen.</p> <p>- Nogal wat machtigingsverzoeken moeten afgewezen worden. Dat kan omdat zij onontvankelijk zijn, bijvoorbeeld het verzoek om gemachtigd te worden om een hoogstpersoonlijke handeling te stellen (zoals schenken) dat door de bewindvoerder wordt ingediend (terwijl het door de beschermde persoon ingediend moet worden). Dat kan ook omdat zij ongegrond zijn, bijvoorbeeld wegens overbodig of niet in het belang van de beschermde persoon (zoals de machtiging om in een huurzaak te procederen, om een belegging te doen met niet-geblokkeerd spaargeld of om een risicovolle belegging aan te gaan met spaargeld). In dergelijk geval is het niet billijk een bezoldiging toe te kennen. Idealiter wordt dus verduidelijkt dat het slechts sprake kan zijn van</p>
---	--

<p>2° <b>(12)</b> de beheers- en beschikkingsdaden m.b.t. onroerende en roerende goederen; 3° de ontruiming van een pand;</p> <p>4° <b>(13)</b> de vertegenwoordiging in rechte; 5° het voeren van een administratieve procedure en het aanvragen van vergunningen; 6° de afhandeling van nalatenschappen en verdelingen;</p>	<p>een buitengewone ambtsverrichting in het geval de machtiging daadwerkelijk verleend wordt.</p> <p>- Het is niet duidelijk wat verstaan wordt onder 'machtigingen overeenkomstig de bepalingen in bijzondere wetten'.</p> <p>- Een rechter zal moeilijk kunnen inschatten hoeveel tijd een bewindvoerder in de verschillende soorten verzoeken steekt, en in de uitvoering ervan. Dat is trouwens ook nu al een probleem.</p> <p><b>(12)</b></p> <p>- Ook dit punt is ruim geformuleerd waardoor er veel handelingen in ondergebracht zullen worden die eigenlijk niet buitengewoon zijn. Dit moet vermeden worden.</p> <p>- De ruime formulering kan bovendien aanleiding geven tot verschillende toepassingen in de onderscheiden gerechtelijke arrondissementen en kantons, waardoor het opleggen van aanvullende lokale richtlijnen mogelijk noodzakelijk zal zijn.</p> <p>- De omschrijving 'beheersdaden met betrekking tot roerende goederen' lijkt dan weer te ruim. Naar ons oordeel zijn beheersdaden met betrekking tot roerende goederen niet buitengewoon. De bewindvoerder zal in ieder geval moeten verantwoorden waarom hij een bepaalde daad van beheer toch buitengewoon vindt (bijvoorbeeld het laten restaureren van een waardevol roerend goed of het laten stockeren van een waardevolle inboedel). Het is moeilijk de daden van beheer en van beschikking over zowel roerende als onroerende goederen onder één noemer te brengen en casuïstiek zal naar ons aanvoelen bepalend zijn. Ook in dit verband vrezen wij voor verschillen in toepassing over de verschillende gerechtelijke arrondissementen en kantons. Wij dringen aan op een meer gedetailleerde beschrijving.</p> <p><b>(13)</b> Naar ons oordeel is het opportuun te verduidelijken dat de beschermde persoon die een advocaat nodig heeft, de bewindvoerder kan aanstellen aan het tarief van de buitengewone ambtsverrichtingen. Indien dit</p>
---	--

<p>7° het opstellen en onderhandelen van contracten in het algemeen en de opvolging van contracten die een bijzondere werklast met zich meebrengen;</p> <p>8° ondersteuning bieden bij legaten en schenkingen;</p> <p>9° het indienen van een aanbesteding voor een bouwwerk of renovatie alsook de opvolging van bouwwerken en renovaties;</p> <p>10° de plaatsing of de verhuis van de beschermde persoon en de teruggave van een gehuurd onroerend goed;</p> <p>11° <b>(14)</b> een inhoudelijk overleg over het bewindsdossier met het zorgteam van de beschermde persoon, of met derden, met uitzondering van één overleg per jaar;</p> <p>12° elk onderzoek naar de fiscale situatie van de beschermde persoon, met uitzondering van de belastingaangifte wanneer dit geen invulling van bijkomende gegevens met zich meebrengt;</p> <p>13° beheer en opvolging van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap-budget;</p> <p>14° <b>(15)</b> beheer van de sociale situatie van de beschermde persoon;</p> <p>15° het aanstellen van een advocaat, een curator bij een onbeheerde nalatenschap, een sekwester of een voorlopige bewindvoerder voor de nalatenschap;</p> <p>16° <b>(16)</b> het afsluiten van een bewindsdossier;</p> <p>17° de vertegenwoordiging van de beschermde persoon bij een fiscale controle;</p>	<p>niet mogelijk is en de beschermde persoon heeft beperkte financiële mogelijkheden, moet de bewindvoerder steeds trachten een pro Deo-advocaat te bekomen.</p> <p>De combinatie van het optreden als bewindvoerder respectievelijk als advocaat is niet evident. Als de beschermde persoon oordeelt dat de bewindvoerder hem of haar niet goed vertegenwoordigd heeft als advocaat (hetgeen naar verwachting geregeld zal voorvallen), zal een en ander de relatie beschadigen, mogelijks onherstelbaar.</p> <p><b>(14)</b> Het bijwonen van zorgoverleg is inderdaad een buitengewone prestatie. Die komt in de meeste dossiers immers voor en vergt veel tijd en bijkomende inspanningen van de bewindvoerder.</p> <p><b>(15)</b> Het is niet duidelijk welke verrichtingen onder deze noemer vallen. Ook hier vrezen wij voor misverstanden en discussie. Indien het aanvragen van subsidies en sociale toelagen wordt bedoeld, wordt zulks best gespecificeerd. Een en ander moet duidelijker beschreven worden.</p> <p><b>(16)</b></p> <p>- Naar ons oordeel wordt dit beter op forfaitaire wijze geregeld zoals ook voorzien voor het eerste jaar van de bewindvoering en zoals voorgesteld in het amendement van de Franstalige en Duitstalige balies. Het aanrekenen aan een uurloon zal naar verwachting leiden tot verschillende toepassing in de verschillende gerechtelijke arrondissementen en kantons. Het is voor een rechter bovendien moeilijk te controleren hoeveel tijd de afsluiting in beslag heeft genomen.</p> <p>- Het is niet aangewezen dat een bewindvoerder die wegens wanprestatie wordt vervangen, deze vergoeding ontvangt. De tekst moet speciëren dat de vergoeding slechts toegekend kan</p>
--	---

17° (17) de uitzonderlijke kosten, gemaakt in het kader van het dagelijks beheer of de buitengewone ambtsverrichtingen.

worden op het einde van het bewind en dus niet op het einde van het mandaat.

(17)

- Dit lijkt strijdig met artikel 9, §2, alinea 3 van het wetsontwerp, waar de kosten in het uurloon begrepen zijn:

‘De vergoeding voor de buitengewone ambtsverrichtingen, met inbegrip van de gemaakte kosten in het kader van de buitengewone ambtsverrichtingen, met uitzondering van de kosten bedoeld in het vijfde lid, bedraagt maximum 125 EUR per uur.’

Nochtans blijkt uit het opschrift, uit de systematiek en uit de tekst van het voorontwerp van Koninklijk besluit dat de in het kader van de buitengewone ambtsverrichtingen gemaakte kosten niet begrepen zijn in de vergoeding voor de buitengewone ambtsverrichtingen. Integendeel, er is voorzien in een bijkomende vergoeding voor buitengewone ambtsverrichtingen (125,00 EUR per uur) en in een bijkomende vergoeding voor de buitengewone kosten aan deze buitengewone ambtsverrichtingen verbonden.

Indien de bepaling in die zin gelezen moet worden dat de vergoeding ad 125,00 EUR per uur wel de buitengewone kosten verbonden aan de buitengewone ambtsverrichtingen omvat maar niet de buitengewone kosten verbonden aan de niet-buitengewone ambtsverrichtingen bepaald bij artikel 9, §1 van het wetsontwerp, moet een en ander nader verduidelijkt worden. De tweede alinea van artikel 9, §2 van het ontwerp lijkt deze stelling te ondersteunen:

‘Ook de uitzonderlijke kosten, gemaakt in het kader van de buitengewone ambtsverrichtingen en de prestaties bedoeld in paragraaf 1, kunnen als buitengewone ambtsverrichting beschouwd worden volgens de door de Koning bepaalde voorwaarden.’

Naar ons oordeel moet de tekst in dit geval een meer nadrukkelijke toelichting bevatten in verband met het onderscheid in vergoeding tussen:

\* de buitengewone kosten verbonden aan de niet-buitengewone ambtsverrichtingen, kosten die aangetoond zullen moeten worden en waarvoor er geen vast tarief is;

	<p>* de buitengewone kosten verbonden aan de buitengewone ambtsverrichtingen, kosten die aangetoond zullen moeten worden en die begrepen zijn in het uurtarief ad 125,00 EUR.</p> <p>Huidige tekst van het wetsontwerp is ingewikkeld en daarom vatbaar voor discussie.</p> <p>- Het betreft een 'open norm' die mogelijks misbruikt zal worden: naar verwachting zullen bepaalde bewindvoerders al hun kosten op artificiële wijze als zijnde 'buitengewoon' voorstellen. De rechters zullen hierdoor extra controleerwerk hebben, hetgeen het voordeel van een forfaitair kostensysteem mogelijks fnuikt.</p> <p>- Het is niet duidelijk hoe deze buitengewone kosten getarifeerd zullen worden?</p>
--	--

#### Bijkomende adviezen over artikel 2, §1 in het algemeen

De werklust van de vrederechters zal naar verwachting toenemen door telkens consequent te moeten inschatten hoeveel tijd een bepaalde handeling in beslag neemt. Sommige bewindvoerders zullen naar verwachting al dan niet gewild meer tijd moeten besteden aan de handeling en dienvolgens zal er telkens moeten nagegaan worden of de vergoedingen binnen de aanvaardbare grenzen liggen.

Bovendien vrezen wij voor arrondissementele, mogelijks zelfs kantonnale verschillen zodat mogelijks opnieuw dwingend lokale richtlijnen opgelegd moeten worden.

De tekst van het Koninklijk besluit moet met meer precisie opgesteld worden.

#### **3. Advies over artikel 2, §2**

<p>Worden als uitzonderlijk beschouwd in de zin van paragraaf 1, 17°: de kosten die significant hoger zijn dan het normaal te verwachten bedrag voor de uitvoering van de handeling waarop ze betrekking hebben.</p> <p><b>(18)</b> De uitzonderlijke kosten van meer dan 500 € kunnen alleen worden terugbetaald indien hiertoe een voorafgaande rechterlijke machtiging werd verkregen.</p>	<p><b>(18)</b> De draagwijdte hiervan is niet duidelijk. Naar ons oordeel moet de voorafgaande rechterlijke machtiging worden verleend ongeacht het bedrag.</p>
---	---



#### **4. Bijkomend advies**

De huidige arrondissementele richtlijnen stellen vast welke verrichtingen in ieder geval niet als buitengewoon worden beschouwd. In het voorontwerp is geen opsomming voorzien in deze zin.

Wij vrezen dat voor veel handelingen die eigenlijk niet buitengewoon zijn, toch een bijkomende vergoeding zal worden gevraagd.